

ACCIO

Setmanari d'Esquerra Republicana

Portantveu del Centre Republicà Català

Redacció i Administració: Francesc Layret, 21

ANY XV

BADALONA 9 SETEMBRE DE 1933

NÚM. 644

El Centre Republicà Català

Uns fets s'han produït aquests últims dies, diem setmanes, ens donen ocasió per repetir altra volta que el Centre Republicà Català manté ben alta i ben estesa la bandera que es comprometé mantenir immaculada.

Avui que tothom es diu republicà, hom no vol recordar ni fer-se càrrec de les dificultats econòmiques que patiren els agrupaments veritablement republicans especialment els catalanistes. El Centre Republicà Català s'endarrerí en el pagament d'alguns mesos de lloguer del local que gracies a la bona predisposició del propietari—at qual expressem des d'aquí el nostre més sentit agraïment—que ens donà tota mena de facilitats, quant al pagament, pogueren mantenir-nos entre les parets que han estat testimoni de les notes ventures i desventures.

Però ha vingut un moment dolorós de competència republicana exercida per nous vinguts a la palestra, molts d'ells del camp enemic, i s'ens ha voltat d'un ambient enrarit que la circumstància de carèixer el nostre poble de locals a propòsit per estatjar enifats d'alguna importància, vingué a agreujar. D'ací que una altra enifata, desdonada del local que ocupa, suggestionada per rumors inventats i fomentats per adversaris nostres en el sentit de que havíem de tancar les portes o confondre'ns amb un altra enifata, quisap si excessivament engegada per un egoïsme comprensible i molt humà provocà una demanda de deshauci per manca de pagament.

Enemics i adversaris nostres ja ens cavaven la fosa i es preparaven per l'enterrament i en la intimitat del seu pensament celebraven l'enderrocament d'un ferm i sa baluard catalanista republicà. Les botelles del xampany vessades en el gran festí bullien per la imaginació dels reaccionaris i de gent que té el poc pudor d'anomenar-se republicana i catalanista. Amb tot, com que en el món de tot hi ha, hem trobat adversaris nostres del camp catalanista dretà que ens preguntaven plens de sentiment i sinceritat si eren certs els rumors que traspassaven els límits de la nostra població i lamentaven la nostra separació; també hem trobat adversaris que són republicans per bé que anticatalanistes que també ens significaven llur sincer disgust i sentiment pel que ens succeïa. Mentre gent que es diu republicana catalanista i fins i tot d'esquerra, es fregava les mans de satisfacció i no mancà qui amb ironia mal dissimulada volia acompanyar-nos en el sentiment.

Dilluns dia 11, tots els catalans aniran, amb la gran manifestació, a retre homenatge als martirs de les llibertats catalanes al peu de l'estatua d'En Casanova.

Catalans! No deixem de manifestar-nos que l'enemic està a l'aguait
¡VISCA CATALUNYA!

Sortosament no ha passat res. Els que esperaven el nostre enterrament, han quedat ridiculitzats, i els nostres amics en que adversaris, han sortit de la preocupació. Certament, per una qüestió de tràmit, no es pogué evitar el judici de desahuci, però el Centre Republicà Català no deu res de lloguer del local, s'han retirat tots els rebuts vençuts fins a la data. I ací no ha passat res. El Centre Republicà Català sent la responsabilitat del moment i vol viure i viu, o sinó, vegeu com té d'alta i d'immaculada la bandera! Els tarifuraris la temen; per alguna cosa serà.